

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi działając przez referendarza sądowego wpisał uczestnika postępowania A. B. do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych (postanowienie wraz z uzasadnieniem – k. 26).

Na skutek skargi uczestnika – A. B. na orzeczenie referendarza sądowego Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 4 września 2018 roku, wydanym w sprawie sygn. akt XX Ns – Rej. KRS 16802/18/O68 utrzymał w mocy w całości postanowienie referendarza sądowego Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wydane w dniu 10 kwietnia 2018 roku oraz dokonany na jego podstawie wpis do Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Dłużników Niewypłacalnych.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż w sprawie niniejszej wnioskodawca przedstawił wystawiony przez siebie tytuł wykonawczy oraz zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego potwierdzające istnienie po stronie A. B. zobowiązania z tytułu nieuiszczonych składek na ubezpieczenie społeczne wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości oznaczonej we wniosku wszczynającym przedmiotowe postępowanie. Ponieważ skarżący nie kwestionował wysokości kosztów upomnień w wysokości 8,80 zł, Sąd I instancji przyjął, że jej poziom jest bezsporny i nie znalazł podstaw do podważenia tej pozycji wierzytelności mimo braku jej szczegółowego rozliczenia. Wnioskodawca złożył pisemne oświadczenie, iż dłużnik nie uiszczył wskazanej zaległości w terminie 30 dniowym od daty wezwania do spełnienia tego świadczenia, które otrzymał w dniu 30 maja 2017 roku.

Sąd Rejonowy uznał, że spełnienie powyższych wymogów stało się wystarczającą podstawą do dokonania stosownego wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych przez sąd rejestrowy, który nie jest uprawniony do badania zasadności obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym. Oznacza to, że argumenty skarżącego, powołującego się na nieprawomocność decyzji będącej podstawą wystawienia tytułu wykonawczego, na brak statusu przedsiębiorcy oraz na przedawnienie wskazanej wierzytelności pieniężnej, nie mogły mieć wpływu na treść rozstrzygnięcia o wpisie do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych. W świetle wyżej powołanego unormowania istnienie opisanego tytułu wykonawczego, wydanego zgodnie z wymogami wynikającymi z art. 3a § 1 pkt 3 oraz § 2 pkt 1 i 2 w związku z art. 15 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1314), staje się wystarczającym imperatywem prawnym do dokonania wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym (postanowienie wraz z uzasadnieniem – k. 56-57).

Apelację od powyższego orzeczenia złożył uczestnik – A. B., zaskarżając je w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu skarżący zarzucił naruszenie art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym przez jego niezastosowanie.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez odmowę dokonania wpisu do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych zgodnie z wnioskiem wnioskodawcy, ponieważ tytuł wykonawczy z dnia 19 kwietnia 2011 roku nigdy nie został mu doręczony, wobec czego nie jest prawomocny, a wymieniona w nim wierzytelność nie istnieje i nie może być dochodzona.

Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych (apelacja – k. 69-71).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż podniesiony przez apelującego zarzut naruszenia art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym przez jego niezastosowanie nie zastał poparty argumentacją, która mogłaby prowadzić do wzruszenia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 56 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym w brzmieniu sprzed 15 marca 2018 roku (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 700), na wniosek wierzyciela posiadającego tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko osobie fizycznej wpisuje się do rejestru dłużników niewypłacalnych dłużnika, który w terminie 30 dni od daty wezwania do spełnienia świadczenia nie zapłacił należności stwierdzonej tytułem wykonawczym. Przepis ten ma w niniejszej sprawie zastosowanie z uwagi na treść art. 32 ustawa o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 26 stycznia 2018 roku (Dz. U. z 2018 roku, poz. 398) zgodnie z którym do postępowań przed sądem rejestrowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W doktrynie przyjmuje się, że przesłanki wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych na podstawie art. 56 ustawy o KRS są tak sformułowane, że koniecznym i wystarczającym warunkiem skuteczności wniosku o wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych jest dysponowanie przez wierzyciela tytułem wykonawczym przeciwko dłużnikowi i wykazanie, że świadczenie stwierdzone tym tytułem nie zostało spełnione w terminie 30 dni od daty wezwania do zapłaty. Nie jest istotne, czy zostało ono w ogóle spełnione (później). W efekcie - wpis do rejestru dłużników niewypłacalnych na podstawie art. 56 ma charakter sankcji za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Dane ujawnione na podstawie takiego wpisu świadczą tylko o tym, że dłużnik był w zwłoce ze spełnieniem świadczenia. Dane te nie są obrazem stanu majątkowego dłużnika i z całą pewnością nie dają podstawy do stwierdzenia, że dłużnik jest niewypłacalny (por. Marta Romańska, artykuł TPP 2001/4/55). Pogląd ten w pełni akceptuje Sąd Okręgowy w niniejszym składzie.

W niniejszej sprawie wezwanie do zapłaty należności objętej tytułem wykonawczym nr (...) wystawionym w dniu 19 kwietnia 2011 roku zostało dłużnikowi skutecznie doręczone w dniu 30 maja 2017 roku, co potwierdza kserokopia zwrotnego potwierdzenia odbioru przesyłki – k. 11v. Dłużnik nawet w apelacji nie negował faktu, że wskazanej w tytule wykonawczym należności nie uregulował. Podnosił, że należność ta wygasła na skutek przedawnienia, a w dalszej części apelacji, że tytuł wykonawczy, będący podstawą wpisu do RDN nie został mu skutecznie doręczony, czy nawet skutecznie wystawiony i nie został poprzedzony wszczęciem postępowania egzekucyjnego wobec niego.

Skoro dłużnik nie uregulował należności objętej tytułem wykonawczym, to ma wobec niego zastosowanie sankcja określona w treści art. 56 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Bez znaczenia pozostają inne argumenty apelującego co do przedawnienia należności i zgodności tytułu wykonawczego co do formy i treści z przepisami prawa.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów apelującego w zakresie zgodności tytułu wykonawczego co do formy i treści z przepisami prawa odwołać należy się do przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t. j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 1314 ze zm.), która w art. 27 wskazuje elementy, które zawierać musi tytuł wykonawczy. Elementy te – z uwzględnieniem rodzaju należności objętej tytułem wykonawczym stanowiącym podstawę wniosku w niniejszej sprawie – to: 1) oznaczenie wierzyciela; 2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego i jego adresu, a także NIP lub numeru PESEL, jeżeli zobowiązany taki numer posiada; 3) treść podlegającego egzekucji obowiązku, podstawę prawną tego obowiązku oraz stwierdzenie, że obowiązek jest wymagalny, a w przypadku egzekucji należności pieniężnej - także określenie jej wysokości, terminu, od którego nalicza się odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, oraz rodzaju i stawki tych odsetek; 4) wskazanie zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową albo przez ustanowienie zastawu skarbowego lub rejestrowego lub zastawu nieujawnionego w żadnym rejestrze, ze wskazaniem terminów powstania tych zabezpieczeń; 5) wskazanie podstawy prawnej pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej, jeżeli należność korzysta z tego prawa i prawo to nie wynika z zabezpieczenia należności pieniężnej; 6) wskazanie podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej; 7) datę wystawienia tytułu, podpis, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela; 8) pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie miejsca pobytu; 9) pouczenie zobowiązanego o przysługującym mu w terminie 7 dni prawie

zgłoszenia do organu egzekucyjnego zarzutów w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego;10) klauzulę organu egzekucyjnego o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej; 11) wskazanie środków egzekucyjnych stosowanych w egzekucji należności pieniężnych; 12) datę doręczenia upomnienia, a jeżeli doręczenie upomnienia nie było wymagane, podstawę prawną braku tego obowiązku.

Wszystkie te wymienione wyżej elementy zawiera tytuł wykonawczy nr (...) z dnia 19.04.2011r. stanowiący w niniejszej sprawie podstawę wpisu uczestnika do rejestru dłużników niewypłacalnych. Wbrew zatem zarzutom apelującego tytuł wykonawczy co do swej formy i treści jest zgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Nie mają przy tym znaczenia zarzuty apelującego odnoszące się do niedoręczenia mu tytułu wykonawczego oraz braku dowodu na powiadomienie go o wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Skuteczność wystawienia administracyjnego tytułu wykonawczego nie została uzależniona od doręczenia go dłużnikowi, a wszczęcie administracyjnego postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu nie jest warunkiem skuteczności wniosku wierzyciela o wpis dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych.

Przepis art. 56 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym wskazywał jedynie na konieczność dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko dłużnikowi oraz wezwaniem dla dłużnika do spełnienia świadczenia objętego tym tytułem wykonawczym i okoliczność jego niespełnienia w terminie 30 dni od daty tego wezwania. Wpis dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych nie został więc uzależniony od wszczęcia przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego, a jedynie od wezwania dłużnika do spełnienia tego świadczenia i jego niespełnienia w wyznaczonym przepisami okresie.

Te przesłanki w niniejszej sprawie zostały spełnione, co słusznie odnotował Sąd I instancji. Wierzyciel przedłożył bowiem tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko A. B., spełniający wszystkie wymogi określone powołanym wyżej przepisem ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, wezwanie do zapłaty należności objętej tym tytuł w terminie 30 dni oraz oświadczenie o niewykonaniu przez dłużnika tego obowiązku.

Zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, iż sąd rejestrowy nie bada zasadności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Poza jego kognicją pozostawały więc zarzuty dłużnika dotyczące nieprawomocności decyzji będącej podstawą wystawienia tytułu, niedoręczenia dłużnikowi takiego tytułu, czy brak dowodów na wszczęcie wobec postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności objętej tym tytułem.

W ocenie Sądu Okręgowego również kwestia przedawnienia należności stwierdzonej tytułem wykonawczym pozostaje poza zakresem kognicji sądu rejestrowego. Dotyczy bowiem badania zasadności obowiązku objętego takim tytułem.

Podstawy do oddalenia wniosku nie stanowiły także argumenty dłużnika o umorzeniu przez (...) należności stwierdzonej tytułem wykonawczym. Wskazać należy dłużnikowi, iż przedłożone przez niego dokumenty nie dawały podstawy do przyjęcia, że należność stwierdzona tytułem wykonawczym z dnia 19.04.2011r. nr (...) została umorzona. Znajdująca się w aktach sprawy decyzja z dnia 18.04.2014r nr (...) (k. 33v-34) dotycząca m.in. składek na ubezpieczenie społeczne objętych tytułem wykonawczym przedłożonym w niniejszej sprawie ma charakter decyzji warunkowej. W jej treści wskazano bowiem, że należności z tytułu składek będą podlegały umorzeniu pod warunkiem spłaty należności niepodlegających umorzeniu. Należności te należało uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się powyższej decyzji. Uczestnik postępowania nie wykazał, że warunek ten został spełniony.

W tym stanie rzeczy, wobec bezzasadności wskazanych zarzutów sformułowanych przez apelującego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Jolanta Jachowicz Bartosz Kaźmierak Paweł Kowalczyk